

Prīmū

Preceptū

debita diligēcia se h̄eat in h̄is que ad deum pertinet. dicitur enim i. pe. v. **H**uiusmodi s̄t potēti manu d̄er. t̄. i. th̄. i. **S**ollicite cura tēp̄m probabile ex hibere dō. vnde etiā huiusmoi temptacō ē sp̄es irreligiositatis. h̄c tho. **T**erti⁹ eorum qui p̄ter intencionem petunt vel faciunt que dicitur in diffinīcōis declaracōne iterptatiua tēptacio. **R**it⁹ eoz qui ex intencionē talia faciūt ut ibidē patuit.

Capitulū. xx.

Oninto deō prohibeatur hic accidia cuius app̄ium est tristari de obsequio diuīmo. sicut caritatis est gaudere in bono diuīmo. **a** **D**ub̄i tria p̄ncipalit̄ sunt viderē. p̄rio de quiditatē et malitia et origine accidie. **H**ecūdo de sp̄eb⁹. **T**ercio de remedīs. **M**ūntum ad prīmū sc̄d; tho. 2. 2. q. xxxv. **A**ccidia est tristitia de bono diuīmo qđ homo debet facere. dicitur p̄mo tristitia s̄t nō quelibet. **E**st enim quedam tristitia bō ut illa qua op̄atim miserie proximi sicut mīa facit tristai. et passionis cristi meditacio. **S**imiliter tristitia quam habem⁹ de peccatis cōmissis in contrīcōe. **A**lia ē tristitia mala in appetitu vīndicē inordiato

Capitulū

a constituit sp̄em peccare vel tristitia de bono p̄ximi et facit odīū vel inuidiam. **H**ec tristitia de bono dīmo cōstituit accidīa. dicitur. i. de bono dīmo id est de bonis sp̄ualibus istis potissime que h̄iem p̄ se ordinat̄ in deū ut sūt seruitutes dō exhibēde. corde. ore. vel opere. de quibus dictū fuit a primo p̄cepto particulari usq; ad sextum. **E**t sic etiā sunt omnia opera virtutum. nō inq̄ tum circa talē materialam sed inq̄ tum p̄pter dū facta et in deum relata. **E**x quo patet qđ ē accidia oris cordis et operis. **Q**uia quis tecūm a tristitiā haberē potest meditādi fidem. sperādi in deum. deum diligendi quo ad cor. quo ad os laudādo. orando. loquēdo de dō et filia. **E**t in opere multipliciter fit. **D**icitur cōsequēter quod homo debet facere. quia si quis tristaretur de spirituali bono ad quod quis non tene retur sub pena peccati venialis aut mortalis. puta de p̄ficiendo aliquo quod solū cadit sub consilio nō esse accidia. **E**xemplum de iuuene euāgelico qui tristis abscessit cū ei cristi dixit. **H**i vis p̄fectus esse vade et vende omnia que habes et da pauperib⁹ math. xix. **H**ec b̄ que sunt radices et cause tristie. **R**indetur qđ tres. Prīma cū

quis nō amat dēū nec gaud; in eo ideo nō amat opa spūalia. nec in eis gaud;. sed tristatur. **S**ecūda q̄ q̄s non noscit vel nō adūtit vel nō meditatur honestatem & utilitatem ac suavitatem spūaliū bonoru ex hoc proueit q̄ non reputat spūalia. sed ea vilia & qualibet valēcia estimat & trustee ea facit & ea refugit. **T**ertia q̄ s̄esus apprehēdit spūiale bonū ut laborio sū & priuatiū delectacōis sensibilis. & id est seua litas a spūali bono fugit ad delectabilia sensualitatis. **E**t talē sensualitas interdū ad se trahit rāconem & voluntatem que tristantur de spūalibus bonis & diuinis. **S**ed q̄re accidia est pccm. **R**e. sed; thō. triplici de causa. **P**rīmo q̄ in se malū est tristari de bonis optis qualia sunt diuina. de talib; ei sū ma oplacētia est; habēda. **S**ecūdo q̄ immediatus accidie effectus est q̄ facit tedium & grauem in spūalib; dīmis operandis. **T**ertio q̄ multa alia mala ex accidia sequuntur in spēb; & effectib; eius. **N**ū vēo fit pccm. nō s̄m thō. vbi pri? q̄ tristitia de bono spūali ali q̄ nullū est peccati sed forte defectus nature. ut q̄n op̄ diuinū est solum cōsilii & nullo mō debitū. **S**ecūdo aliquādo

mateia est meiti. **T**erco aliquā est viale. **Q**uarto aliquā mōle. **P**ro quoq̄ intellectu nōnō primo q̄ in nob̄ sunt duo **P**rimū ē caro siue sensualitas fisi bestijs alijs. hoc dempto q̄ per rōnem pōt frenari hec caro h; oplacētiā i luxuria i vanagloria. **I**n gula ira & i similibus. **E**t h; tristitia de omnib; que sunt contraria carni ut p; mīcium. oracōne. hūilitate. patiētia. **S**ecūdum est aia rāconalis a deo optō immediate creata q̄ naturaliter vellet būficari hec desiderare deber; virtutes deum & būtudinē & spūalia bō. **E**t de solo pccō principaliter tristia. **V**icut etiā naturaliter p̄hi reperierūt & de hoc scripserūt a fides amplius instruit. **S**ecūdo nōndū q̄ caro cō dūcupiscit aduersus spiritū & spiritus adūsus carnem gal. v. **R**8 idem sensit rō. viij. dicens vido aliā legē in mēbris meis repugnātem legi mentis mee. **E**t idem quilib; expitit. **E**xpli gratia. Rāco iub; diuitem vel religiosū ad matutinā surgere & p̄mū delectat rāco; h; mollities lecti & calor corp; tenet q̄ non vult surgere. **E**x isto causatur quedā tristitia in sensualitate. vnde si ppter talē repugnātiā tristitia de bono spūali veniat hōi subito

q̄ inideliberate a oīno cōtra aut
pter voluntatem tunc est solū
p̄mus motus q̄ mere natuālis
Et q̄ dīu manet solum p̄m? q̄
naturalis motus nullo mō de
pēdens a voluntate. tūc nullū
est peccatum moris h̄ defect?
sue peccatū nature. quia nō est
i potestate h̄is dicēte b̄to au
gustinus. Nō est i potestate no
stra quib; vñis tāgām. **L**et
si homo statuit huiusmōi mo
tum accidie racōne p̄cipit inci
pit resistere racōne et voluntate
tunc illa r̄sistētia est sibi me
ritoria. **H**ic sepe accidit q̄ ho
mo sentit aliquod te dīu i exē
cīo spūali racōe sensualitatis
quod tamē racōi displicet. idō
etiam resistit conādo p̄ exerci
tia bona delectari i dīmis pro
posse. talis tristitia nō ē pecca
tū. quia i sola sensu alitate cō
ficit sed est materia meriti. q̄
voluntas detestatur eam. **S**i ve
ro homo huiusmōi primo mo
tui accidie nō cōfendit sed i m
racōem plene saltem. nec sufficiē
ter se ei oppo i t. postq̄ ip̄m per
cipit. sed voluntas aliquo mō
ad sensum inclīata habet se cir
hoc negligēter i resistēdo. tūc
illa accidie est peccatū veniale
si fuerit de opere debito. **E**t hoc
est ppter negligētiā voluntati
que ei imputabilis ē. **E**t h̄m
Cassii de institutis mōctorum

etīā i perfectos viros cadit. h̄
simotus ille accidie pertingit
vñq; ad racōem. ita q̄ carne to
taliter cōtra spūm p̄ualente et
tristitia sic i racōne inualesce
te q̄ ip̄a racō ex hoc cōsentiat i
fugā q̄ horrōrē a de testacōem
boni spūalis dīmi qd h̄ facē te
nēt tūc ē p̄cēm mōrle. ut dicit
sc̄us tho. **C**ui⁹ racōe; assiḡt. q̄
illud ē mōrle ex genere quod
de se i sc̄dm p̄priā racōem cōtra
riatur caritati. h̄ accidia huius
mōi est talis. quia p̄ prius effe
ctus caritatis ē gaudium de dō
q̄ de dīuīs rebus cui cōtraria
tur accidie que est tristitia de
bono spūali i q̄ tū dīuīm. **E**xē
plū i simili de cōcupiscētia ad
ulterij. quod de genere suo est
p̄cēm mōrle. hec cōcupiscētia
q̄ dīu ē naturalis motus ma
nēs i sensualitate q̄ nullo mō
depēdes a voluntate tūc nō ē pe
catū. **S**z si h̄ ei r̄sistit p̄pt dēū
ē ei meritorū. si vero voluntas
nō cōsentīdo i opus nec i de
lectacōe; nō excludit occupia;
h̄ p̄mittit eā morari i aio tūc
mōrle fit culpa. si vero p̄tigat
vñq; ad racōe; ita q̄ racō supa
ta cōsentiat i opus adulterij fit
culpa mortalis ita i p̄posito.
Simile ē de ira. **Q**uo ad. ii.
principale notandum prout
colligitur ex dictis **gregorij**
xiiij. moralium. **E**t ex p̄ficiis

Prīmū

Preceptum

de summo bono a Cassiam de
viii. principalibꝫ viciis. a ex
willi. in summa vitione qꝫ viginti
sunt spes vel modi peccadi ac
cidie. Primus est origo aliorꝫ
vici; tepiditas qꝫ vomitū pro
uocat. vñ apoc. iii. xp̄us dicit
Sic opera tua qꝫ neqꝫ frigi
dus es neqꝫ calidus. sed qꝫ te
pidus es a nec frigidus nec
calidus in cipia te euomere de
ore meo. Euomitūr cū in de tei
ora labi pmititur. huc fidutia
temptati dyabolo p̄stat qꝫ
de multis temptat tepidum. vbi
non feruidū. Exemplum de olla
ferueti cui musce non insident
hec etiam huiem quasi tractū
facit. Quia scđ; **V**erñ. Fortit
ido nō possum⁹ qꝫ non multū
wlum⁹. Secund⁹ ē mollities
que est impatiētia dure rei de qꝫ
pū. xvij. Qui mollis a disso
lutes ē in opere suo frater est
opa sua dissipatis. et reperitur
comūter i delicate nutritis huc
ēculcīt⁹ dyaboli. huc fa. ut hō
velut mūe⁹ glob⁹ ad ignē tri
bulacōnis liqscat. Terti⁹ som
nolētia de qua pū. xix. Pigre
do immittit sopore. a mīmeta
te enim somni phibere deberet
auicule de māe canētes et galli
et ineptia act⁹ dormiendi qui
pnt esse mīmetas brutalitas
furgēdi tristitia importunitas
et dormiēdi. Quartus ē ociosi

Capitulū

xx.

tas pū. xij. Qui opatur terrā
suā saturabitur pamb⁹ qꝫ aut
sectatur oīū stultissim⁹ ē. vbi
nō qꝫ terra siue solū oris octo
fruct⁹ proferre p̄t se; dei lau
dacōem. gratiaꝫ actōem. ora
cōnem. cōfessionē. verborū mo
dificacōe. abstinentiam. frater
nam correpcōem. et fraternaz
eruditōem. Stultissim⁹ inqt
est stultus qꝫ in vita negligit
necessaria vite celestis acqrere
stultior qꝫ vitam hostibꝫ expo
nit. Stultissim⁹ qꝫ aīam īterfi
tientes solet pascere. puta cor
pus a demone. Quītus est di
laco ps. Tempus fatēdi dñe
dissipauerūt legem tuā. Tar
dant quidā ouerti. alij cōfitei
alij perfici. **A**d cōuerſione; h
accelerādam mouere deberet
qui qꝫ sc̄ mortis īcītitudo luc.
xij. **D**os estote pati qꝫ nesci
tis qua hora dñs wster vētūr⁹
fit. Secundo multiplex bonū
īnde prouemēs sc̄ vite iocūdi
tas. maior̄ viuēdi et moriendi
securitas. pene maioris euasio
et p̄mij multiplicitas. **T**ercio
periculū male osuetudis iere.
xij. **S**i mutare p̄t ethiops
pellem suā et ws poteritis bñfa
cere cū didiceritis male facere
Quarto qꝫ īiquus ē ī dū. ī
angelū. ī se et ī proximū scđ;
illud aug⁹. pccor nō est dig
nus pane quo vescatur. Quīto

qz difficile est quē vere ad deū
dūti ambro. pluēs īueni bap
tismalē īnocētiā scrusasse qz ve
ram pēnitēciā egisse. **H**exitus
est tarditas. **B**icut enim acci
diofus differt conuerti. sic tar
dus tarde procedit ī opere iā
īnchoato pū. xi. **B**icut acetū
bētabus et fumus oculis sic pi
ger molest? est hīs qui misē
runt illum. **Q**uo contra terrete
deberet tēporis breuitas. malo
rū ī malis strēuitas. et bono
rū vīroꝝ et mulierum sollercia
Heptim? ē negligētiā ī hoc
cōsistēt qz hō non curat qualit
op? īnchoatū fatiat vtr? bene
vel male. sed hoc solum cuāt ut
ab onere laboris īnchoati se ex
pediat pū. rrīij. **D**iligēter ex
erce agz tuū iere. xlviij. **M**ale
dictus qui facit opus dei negli
genter alia līa habet fraudulē
ter. **T**ales terrere deberet irrō
līut apum et formicarum dili
gētiā ad corpus pprū et dei ī
tuūtus. **O**ctau? est īpseueran
cia quā habet qui op? īnchow
tū ad perfectū nō ducunt. **Q**ue
saul deie cit. i. regū. xv. **A**d quā
vitādām xp̄us de cruce descēde
re noluit vñus math. xx vii. p
seuerantia em cib? est dei ioh.
iij. **N**eus cibus est ut faciam
wlūtatem ei? qui misit me ut
perficiā opus eius. huic demō
īnsidiatur gen. iij. **T**u īnsidia

beris calcaneo eius. **N**on? est
remissio ī eo em est qui quot
die deteioꝝ efficitur. **V**er? fer
uidus ī p̄mis. medio tepe al
get ī p̄mis prou. x. **E**gestatē
opata ē manus r̄missa. manus
aut fortū dñitias parat. **Q**uo
cōtra prou. nīj. **I**ustorum semi
ta quasi lux splēdens procedit
et crescit vſcq ad perfectū diem
Vbi nō quid sit p̄ficere vīz
simul omnia peccata p̄pōto di
mittere et exercitia p̄ vitaōne
vīcōrum necessaria. et acqficio
ne virtutum apta iuxta suum
statū arripe. **D**ecimus ē dis
solucō. dissolutus enim difficult
atem īuemēs ī suo regimie
se dimittit oīno absqz gubna
cōne sed m illud prouer. xxiiij.
Eris sic dormiens ī medio ma
ri et quasi sopitus gubernato
amisso clavo. **T**alis animū su
um nō recolligit. **E**st ei tanq
puluis quem p̄oicit vntus a
facie terre. et quasi dolium non
ligatum. hanc dissoluēnem
greg. vīdetur vcare importū
tatem mentis qua mens ppter
tristitia ī spiritualib; se impor
tune transfert ad delectabilia
corpo alia tediose spītualia īm
plendo. **U**ndecimus est īcu
ria que suorum debitam curam
non habet. **C**ui oppomitur di
ligētiā. īcuriosus sua nō colit
cultu nō colligit et collecta nō

Prīmū

Preceptum

custodit. vñ versus. Non mi
norē virtus q̄qrere pta tuei
Hoc viito laborant qui audi
ta nō curat memoie tr̄dere mē
te vel scripto vel opere. Qui di
lacerate ambulant a immūdi
tias sine rāce sustinēt. Cōtra
quos est q̄ ordinate natura p
cedit q̄ ortus interdum ē vir
tus a q̄ exterioā notāt m̄teio
rem incuria. **D**uodecim⁹ est
ignavia q̄ labiac q̄ eligit pocia
us in miseria magna pmanere
q̄ aliquātum laboris subire. Et
videtur idē eē cum pusillanī
mitate. Nā magnimitas ē vir
tus inclinās ad opeā magno
honore digna scđm phm. iij.
eth corz. Presuppo ē excessus
h̄ pusillaminitas defectus est
spēaliter in hijs que spealiter
cadūt sub oſilio. Et scđ; thō.
.r.2.q. cxxvij. Pusillanimis de
ficit a ppocone ſue potētie dū
recusat ad id tendere qđ est
ſue potētie cōmēſuratū. Et ide
ē q̄ math. xxv. a luc. xij. Ver
u⁹ qui acceptā pecunā dñi ſui
fodit in terra. nec ē opatus ex
ea ppter quēdam pusillamini
tatis timorem punitur a dño
Tercius decim⁹ ē in deo cō
ſe; quedam ariditas ſpūalis a
caretia feruoris mentalis de q̄
in ps. Aia mea ſicut terra ſine
aqua tibi. Et numei. xi. Aia nra
arida est m̄bil respicuit oculi

Capitulū

xx.

n̄i nisi man. O ritur aut̄ aliqñ
ex ſupbia que eſt quaſi monſ
gelbe ſup quem nec ros nec
pluia deuo cōis ſcđm Hern.
descendit. Aliqñ ex defectu cibī
ſpūalis p̄s. Arit cor meū quia
oblitus ſum om̄edere panem
meū. Aliqñ ex accidia nā alie
creature otio impiguitur. ſed
hō labore ſpūali p̄u. xij. vult a
nō vult piger. Aia aut̄ laborā
tiū impigabitur. **D**eциm⁹ in
quartus eſt tristitia in diuino
ſe; offitio. Et gre. viō ſe care
to ſpōrem qui ē circa p̄cepta q̄
pertinent ad cōmunē iuſtitiam
nō iquāt aug⁹. ex tristitia aut̄
necessitate q̄ hilare dato rem
diligit deus. ij. corñ. ix. hoc vi
cū eſt quaſi abſinthiū poſitū
in eſca dei. Itē cū oia a deo ac
repiimus iuſtissimū eſt ut eire
ſtituēdo lete ſeruiamus. Item
p̄u. xxv. Sicut tinea reſtimē
to a vermis ligno ſic tristitia
viri nocet cordi. **D**eciimus in
quintus te diū vite quo d ali
qñ orit ex di amore a celeſtū
patrie. Hic pt; in apostolo q̄
occupiuit diſſolui a eē cū xp̄o
Aliquando ex malor̄ pſertim
alienor̄ oſideracōe q̄bus mū
dus plenus ē. Ecc. ij. Ceduit
me vite mee vidētem mala eē
vniuersa ſub ſole a cūcta vai
tatem a afflictōe; ſpūs. Aliqñ
ex rebmētia tribulacōis prie

Prīmū

Preceptū

iij. corn. i. Sup̄ modū ḡuati su
m̄ a sup̄ virtutē ita ut tēderet
eē nos vnuē. Aliqñ ex accidia
q̄ tūc ē pccm q̄ pueit ex lōga
tristitia p̄ quā non solū tēdet
deo fuires h̄ etiā vnuē. **D**ecimus
sext̄ ē desp̄acō quā doc; aplus
fugē penitētes. **iij. corn. x.** Ne m̄
mia f̄stitia absorbeātur hm̄oi
Decimus septim̄ ē rācor q̄ qdā
mētis amaitudo otr̄ illos q̄ h̄
mīnē volūt ad sp̄ualia exēctia
inducere. **E**xp̄elū de mōcho ac
cidioso otr̄ platum amaicato
Decimus octaū est istabilitas
ppositi cū h̄ in dei seruicio diū
sa p̄poit q̄ mala attēptat q̄ fre
quēter p̄positū mutat non ex i
potētia aut ex raconabili causa
h̄ apter tēdū qd̄ h̄ i eoꝝ ere
cūco e sp̄ualū. **D**ecimus nonus
est inq̄etudo corporis a istabili
tas loci ut apparet i multis. **V**i
cesim̄ est malicia qn̄ apt̄ tri
stitia quā q̄s h̄ in diuinis itm̄
malus efficitur q̄ etiā sp̄uaha
modica à nulla estimat et etiā
impuḡt. **Q**uo ad. **iij. prīmī**
pale nōndum q̄ pluā r̄media
sūt otr̄ accidiā. **P**rīmū ē cōfide
raō detestabilitatis huī vic̄
ut appar; p̄mo i cōfideācōe exē
plor̄ oīm reꝝ laboratiū. nā i
vita carētib; sol q̄ astra quoti
die ḡiz mūdi circueūt. i habēti
b̄ vitā vegetabiliē h̄be a arbo
res mīmū i mīciū h̄ntes i mul

Capitulū

.xx.

tis adūb ad magnā quātitatē
puemūt i sensibilib; dīc salo
mō p̄u·vi. **V**ade ad formicā
o piger q̄ cōfideā vias eī q̄ di
sce sapiā; i malis h̄ib; quot
fūt studia mūdo h̄iēdi. iñ h̄is
h̄ib; cecilia q̄fi apis argumē
tosa deo fuit. iñ āgelis h̄is et
malis oīuā fūt exercitīa. **H**e
cūdū ē q̄ tm̄ displiceat dō. vñ
apoc. **iij.** Quia tepidus es incī
piā te euomere. **C**āb̄m glō. q̄
quādā securitatē accipūt de h̄
m̄s aliqb; **I**tē luce. **vij.** Haudū
ē āgelis sup vno pccōre sc̄; fer
uido pm̄am agēte q̄ sup. **xix.**
v̄stis q̄ nō īdīgēt pm̄a sc̄; te
pide vnuētib; h̄m ḡeg. **I**tē luce
xij. de siculnea dī infructifera
Huccide illā ut qd̄ eē. terrā oc
cupat **T**erciū ē q̄ accidia mul
tū plac; dyabolo. vnde mat̄.
vij. Immūd̄ sp̄us exiens ab h̄
mie iuemens domū vacātē ya
dit a assūt alios. **vij.** ne q̄ores
se a mīrātes habitāt ibi. **I**tem
mat̄. **vij.** demōes dixēt xp̄ō
si eicis nos mitte nos ī gregē
porcor. **xiob. xl.** dīr̄ dormire. **S**
demō i loco calamī p qd̄ vacui
tas desiḡt. **D**ecūdū ī medū
ē rōbilidūsitas occupacōm h̄
ordiata dīeē i rōbilis ut doct̄
exemplum i vitas patrum vbi
beato āthōmō accidia tempta
to angelus apparuit quem vi
dit p̄mo fūniculū torquentem

deinde orantem. deinde sporas texerem. et iterum oracoli va-
carem et sic facere anthonium iubentem cum accidiam. Ter-
tium est ut cum sentit tristitiam
accidie quis interdum querat bo-
nā sollicitatem cum quod verisimiliter so-
lum deo et licet tractet letem.
Exemplū in vita patrū ubi sepe
illud fecerūt. In cuius figura le-
gitur exo. xvii. quod Iosue pug-
nante contra amalech. orabat
moyses levās manus ad deum
cuius manū erat graues. sed hūr
et aaron sustētabat manus eius
ex utraque parte. Quartū ut ho-
se cogat ad exercitū spūalium
que fastidit. Nam habitus dele-
ctabilis non nisi pacius inter-
dū tristes multiplicatos acq-
ritur ex. h. eth. cor. Quintū ut cu-
magno conatu quod meōretur
de tot benefitia et si scđi ps. Re-
nuit consolari aia mea credat
quod legitur. memor fui dei et de-
lectatus sum. oportet autē hūc
conatu magnū esse quod homo i
tristitia constitutus difficulter
calibus immoratur. Sextū ē
exclusio per posse triūradicū ac-
cidie in principio capituli posi-
tarū. In cuius figura dicit leuit. c.
vi. Ignotis in altari meo semper
ardebit quod nutriet sacerdos sub
itiens ligna mane per singulos
dies. Septimū est consideracio
pene inferni et purgatoriū et lea-

titudinis quod expectamus secundum
nostrū meritū vel demeritū. vñ
in vita patrū. quidā pater co-
quest est prius achilli accidiam
hunc alter ideo pateris quod nō
dum vidisti requie celi nec pe-
nam in inferno. Octauū et summū
remediuī dei gratia ē ps. Via
mandatorum tuorum cucurri cu-
dilatasti cor meū. unde cantū.
Tibi me post te curremus in
odore vngētorum tuorum Cā. i. ps.
Erat sicut ouis quod periret et

Sexto decimo prohibe-
tur erubescētia xp̄m
sequēdi et eius doctrinā in necessariis ad salutē. vñ
luc. ix. ait. Qui me erubueit a
et meos homines hūc filius hui
nisi erubescet; cuī venerit in maiestate
sua et prīs et scōrū angelorum id ē ad modum erubescē-
tis se habebit dices. nescio ws. si
euit ait virgib⁹ fatuis math.
xxv. et clausa est ianua. Tria
sunt hic dicēda et vidēda. Pri-
mo de verecūdia seu erubescē-
tia bō. Secundo de mala de-
quibus dicitur Eccē. iiiij. Est ofu-
sio adduces peccatum et ē ofusio
gratiam et gloriā adducens
Tercio de remediis male eru-
bescētie. Quidam ad. i. nōndū b
secundum thō. 2. 2. q. cxliij. quod ve-
cūdia est timor de actu expre-
brabili facto vel siendo. Dicit